

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XIII. — Izdan in razposlan dne 23. maja 1877.

36.

Postava od 6. aprila 1877,

s katero se odobruje protokolarni dogovor od 25. februarja 1876, o deloviti premeni in dopolnitvi pogodb, sklenjenih z družbo južne železnice.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Odobrava se naslednji, med c. kr. ministerstvom za trgovino in finance v imenu c. kr. vlade pod pristopom kraljevsko-ogerske vlade z ene strani in c. kr. priv. družbo južne železnice z druge strani na Dunaji dne 25. februarja 1876 narejeni protokolarni dogovor, o deloviti vsled odobrene prodaje italijanskih prog južne železnice nastopajoči premeni in dopolnitvi pogodb sklenjenih med c. kr. državno upravo in družbo južne železnice, sosebno pogodbe od 13. aprila 1867 (Drž. zak. št. 69), in takó tudi dogovora isti dan sklenjenega o tem, kakó naj se ostanek odkupščine nekdanjih lombardsko-beneških železnic izplača.

Daje se odobrenje to pod uvetom, da naj se 1. dan julija 1876 šteje za tist čas, o katerem govori §. 1 dogovora, in z izrečnim pridržkom, da s tem ni popuščena iskovina gledé tistih odplačil ostale kupščine za lombardsko-beneške proge, katere zahtevati je pravica do konca 1875 v veljavo prišla.

Člen II.

Zvršitev pričujoče postave, katera o dnevi razglašnja v moč pride — ne kratéč dolžnosti iz dogovora za c. kr. priv. družbo južne železnice, — naroča se ministru za trgovino in finančnemu ministru.

V Gedelovu, 6. dne aprila 1877.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.

Protokolarni dogovor,

sklenjen na Dunaji dne 25. februvarja 1876, med c. kr. ministerstvom za trgovino in finance v imenu c. kr. vlade pod pristopom kraljevsko-ogerske vlade z ene strani in c. kr. priv. družbo južne železnice z druge strani o deloviti pri odobrenji prodaje italijanskih prog južne železnice nastopajoči premeni in dopolnitvi pogodbe od 13. aprila 1867 (Drž. zak. št. 69).

Po tem, ko se je med zedinjeno južno-avstrijsko, lombardsko in srednje-italijansko železnocestno družbo na eni in kraljevsko italijansko vlado na drugi strani v Bazileji dne 17. novembra 1875 sklenila pogodba a na Dunaji dne 25. februvarja 1876 dodatna pogodba o prodaji in odstopu vseh železnocestnih prog na italijanskem ozemlju, ki so doslej bile last imenovane družbe, z dotično pritiklino vred, in ker je c. kr. priv. družba južne železnice ti pogodbi podnesla cesarsko-kraljevski vladi s prošnjo za odobrenje v členu 33 prve izmed teh pogodb izrečno pridržano, daje se sè strani cesarsko-kraljevske vlade to odobrenje pod uveti in pridržki, ki so v pričujočem protokolarnem dogovoru ustanovljeni, ter se na to stran zarad delovite po prodaji in odstopu italijanskih južno-železničnih prog potrebne premene in dopolnitve pogodbe od 13. aprila 1867 (Drž. zak. št. 69) sklenjene med cesarsko-kraljevsko državno upravo in c. kr. priv. družbo južne železnice, in tako tudi isti dan sklenjenega dogovora o tem, kako naj se izplača ostanek kupščine bivših lombardsko-beneških železnic, ob pristopu kraljevsko-ogerske vlade domenjajo naslednji ukrepi:

§. 1.

Počenshi od časa, ko gospodarstvo odstopljenih železnocestnih prog prejde na kraljevsko-italijansko vlado ter se več ne bode vršilo na račun zedinjene južnoavstrijske, lombardske in srednje-italijanske železnocestne družbe, oziroma c. kr. priv. južno-železnične družbe, podvruguje se imenovana družba premeni določil stoječih v členu 10 pogodbe od 13. aprila 1867 (Drž. zak. št. 69) o skupnem računani sirovih (kosmatih) dohodkov svojih na ozemlju avstro-ogerske monarhije ležečih prog takó, da bode kot sirov dohodek avstro-ogerskih prog od milje, oziroma zdaj od kilometra veljalo to, kar se podá po računskih pravilih za kvocient, ako se resnični letni sirovi dohodek vseh v službi bivajočih avstro-ogerskih prog delí s skupnim številom milj, oziroma kilometrov teh prog.

Pri prihodnjem računu zagotovljenega sirovega dohodka na kilometer naj se kot število zagotovljenega sirovega dohodka namesto 100.000 gl. avstrijske veljave od milje za podlogo vzame 13.182 gl. avstrijske veljave od kilometra.

§. 2.

Pri računu deležev presežka sirovih dohodkov, ki jih je po členu 12 gori v misel vzete pogodbe od 13. aprila 1867 polagoma odštrevati v odplačilo na dolg ostale kupščine za progo Dunajsko-Tržaško itd., ki še zdaj znese 27,446.892 gl. 75 kr. avstrijske veljave v srebru, jemati bode v podlogo resnični letni sirovi

dohodek vseh služečih avstro-ogerskih prog južne železnice in skupno število kilometrov teh prog. Pri tem naj se sirovi dohodek od 107.000 gl. na miljo in gospodarstveno leto šteje za enak dohodku od 14.100 gl. na kilometer in gospodarstveno leto, in dohodku sirovemu od 110.000 gl. na miljo, in gospodarstveno leto bodi enak dohodek od 14.500 gl. na kilometer in gospodarstveno leto.

Določila tretjega odstavka v členu 12 pogodbe od 13. aprila 1867, slovočega: „Ako bi družba počenši od 1. januarja 1880 morala plačevati davek od dohodkov, ne bode zgornje desetine, oziroma četrtine državi odštevala dotle in v tej meri, dokler in kolikor je bode treba za plačilo dohodarine“, ne dotikuje se ta dogovor.

Določilo, stoječe v tem členu s kraja, pridi v moč tist čas, ki je povedan v §. 1, vendar že za tisto gospodarstveno leto, v katerem ta čas nastopi.

Takisto naj se zgornje določilo, namenjeno v to, da se po dogovoru od 13. aprila 1867 polagoma izplača na dolg ostalih 30 milijonov lir kupščine dolžne za nekaj lombardsko-beneške železnice, zvrši takó, da bode po polno izplačanem ostanku kupščine za progo Dunajsko-Tržaško plačilo deležev presežka sirovih dohodkov avstro-ogerskih prog južne železnice, izračunjenih po zgornjem določilu, veljalo za odplačilo na račun ostanka kupščine za lombardsko-beneške proge, ter da naj se to plačilo nadaljuje, dokler ne bode ta ostanek kupščine do dobrega odrinjen.

§. 3.

C. kr. priv. družba južne železnice izrekuje, da ne more nikakoršnih iskovin proti cesarsko-kraljevski ali kraljevsko-ogerski vladi izvajati od premen v določilih pogodbe mirú od 3. oktobra 1866 (Drž. zak. št. 116) o državnem poroštvu, katere cesarska in kraljevska avstro-ogerska vlada dogovori s kraljevsko italijansko vlado vsled tega, da so se ji italijanske proge južne železnice po pogodbi odstople, niti iz premene razmerov, ki nastane zastran plačevanja ostankov kupščine.

§. 4.

C. kr. priv. družba južne železnice zavezuje se, da hoče plačila, ki jih na podlogi gori omenjene pogodbe od 17. novembra 1875 od kraljevsko-italijanske vlade prejme kot delež kupščine v gotovini ali v obligacijah italijanske rente po kursu, v prvi vrsti obrniti v odpravo vseh visečih dolgov in odkup vseh med ljudmi kolajočih bons, a če bi kaj še ostalo, v napravo posebnega zaloga. Ta zalog naj se uporabi na naložitve kapitala (zidanja postaj, kolotečine itd.) po avstro-ogerskih progah potrebne, ter je k temu doseči posebnega odobrenja cesarsko-kraljevske vlade.

Med delničarje se ta zalog dotle ne sme razdeliti, dokler je družba obremenjena s predstvenimi ali drugimi dolgovi.

Vsote v gotovini, ki se družbi kot ostanek kupščine po zgornji pogodbi od strani kraljevsko-italijanske vlade vsako leto plačajo, in pa dohodki zgoraj omenjenega zaloga, dokler jih kaj bode, naj pred vsako drugovrstno porabo služijo za obresti in črtežu primerno razdolžitev dolga, kar ga družba ima v obligacijah,

ter se družba na to stran podvriguje posebnemu prigledu cesarsko-kraljevske vlade. Še je dolžnost družbe, napraviti vse potrebno v ta namen, da se sodnim potem imetnikom obligacij pristoječa zastavna pravica do zgori rečenih letninskih plačil po zabeležbi v železnocestni knjigi oveljavi in poočiti.

§. 5.

C. kr. priv. družba južne železnice zavezuje se, da hoče obligacije po tri od sto nesočega dolga, katere je ona pod firmo: „Zedinjena južno-avstrijska, lombardska in srednje-italijska železnična družba“, oziroma: „c. kr. priv. južna državna, lombardsko-beneška in srednje-italijska železnična družba“ izdala, na zahtev vlade brž kakor bode koli mogoče, a vsekakor, ko potekó kuponi tem obligacijam zdaj pridjani, vzeti iz obhoda ter obligacije te, kolikor se ne pokupijo nazaj ali poplačajo in takó za vsegdar iz obhoda pridejo, nadomestiti po zamenji za izdane nove obligacije, ki na sebi kažejo namenjeno predrugačbo firme ter imajo izrečno zagotovilo, da so^o za dotične obresti in za odkup zastavljene tudi letnine gori v misel vzete (§. 4).

Dobro se razumè, da se bode gledé formalnosti pri izdajanju novih obligacij, kakor tudi sploh držati določil postave od 19. maja 1874 (Drž. zak. št. 70) o naravi železnocestnih knjig itd., oziroma ogerskega postavnega člena I od leta 1868.

§. 6.

Dovoljuje se štempeljska in pristojbinska prostost za prvo izdatbo novih obligacij po §. 5 in za njih vknjižbo.

Brž ko pride v pravno moč ta dogovor, naj nastopi obračunanje in izravnanje, pridržano v členu 9 pogodbe od 13. aprila 1867, pri čemer se poizvé naloženi kapital, kolikor ga predstavljajo avstro-ogerske proge, po podlogi za izračun vrednosti, katero postavlja pogodba dana v Bazileji dne 17. novembra 1875.

Kuponski štampelj za doslej izdane delnice in obligacije, po tem za nove obligacije, ki se izdadó po §. 5, bode družba tudi v prihodnje opravljala samo v tisti meri, kolikor ga pride na kapital, ki ga predstavljajo avstrijske proge in ki se je našel, kakor je bilo gori rečeno.

Zgornja določila pa se ne dotikajo drugih delnic ali obligacij, katere bi družba kdaj izdala v pomnožbo svojega zdanjega kapitala.

§. 7.

C. kr. priv. družba južne železnice se zavezuje, da hoče izvesti tiste premene pravil in druge naredbe, ki so v zvezi z ločitvijo avstro-ogerskih prog od dozdanih vnanjih delov podjetja njenega, dovršeno z odstopom italijanskih prog, in ki so posledek tega, da se po le-tem družba preobrbe v podjetje sè sedežem na Dunaji, katero spada samo in edino na ozemlje avstro-ogerske monarhije.

§. 8.

C. kr. priv. družbo južne železnice bode pričujoči dogovor vezal počenši od tistega dne, katerega veliki zbor, sklican na 28. dan februarja 1876 va-nj privoli.

Za c. kr. vlado dogovor še le tedaj v moč pride, kadar državni zbor privoli v posamezna njega določila, za katera je te privolitve treba.

§. 9.

Kraljevsko-ogerska vlada izrekuje po svojem podpisanem zastopniku, da pristopa pod pridržkom legislativnega odobrenja pričujočemu dogovoru, kolikor se tiče pravnih razmerov južno-železničnih prog, ležečih na ozemlju ogerske krone.

§. 10.

Pričujoči dogovor se izdá v dveh neštempljanih istopisih, katerih eden ostane v rokah c. kr. državne uprave a drugi se izroči kraljevsko-ogerski vladi.

C. kr. priv. družbi južne železnice se dá uradno overovljen prepis.

Na Dunaji, 25. februarja 1876.

Za c. kr. ministerstvi trgovine in financ:

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.

Kakor zastopnik kraljevsko-ogerske vlade:

Aleks. pl. **Ribáry** s. r.

Za c. kr. priv. družbo južne železnice:

Baron Franc **Hopfen** s. r.

Baron Albert **Rothschild** s. r.

Dr. Henrik v. **Wittek** s. r.

c. kr. sekejski svetovavec kot zapisovavec.

Državna pogodba med Avstro-Ogersko in Italijo od 29. februvarja 1876,

o ločitvi železnocestnega omrežja obeh držav.

(Sklenjena na Dunaji dne 29. februvarja 1876; po Njegovem c. in kr. apostolskem Veličanstvu pritrjena v Laksenburgu dne 11. avgusta 1876, v pritrilih izmenjana na Dunaji dne 13. avgusta 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Nostro aeque ac Majestatis Suae Italiae Regis Plenipotentiaro ad separandam administrationem viarum ferrearum ditiones Nostras conjungentium die vigesima nona mensis Februarii anni currentis Vienna tractatus initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Izvirna beseda.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

animées du désir d'effectuer la séparation des réseaux de chemins de fer des deux Etats qui est prévue par l'article XII du traité de paix et d'amitié signé à Vienne le 3 octobre 1866, ont nommé à cette fin:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie

Prevod.

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski in

Njegovo Veličanstvo kralj italijski,

želeč železnocestno omrežje obeh držav ločiti eno od drugega, kakor je to namišljeno v členu XII pogodbe miru in prijateljstva, sklenjene na Dunaji dne 3. oktobra 1866, imenovala sta si za tega delj v pooblaščenca:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski:

le Sieur Jules Comte Andrassy de Csik-Szent-Király et Kraszna-Horka, Grand d'Espagne de la 1ère classe, Grand-Croix de Son ordre de St. Etienne de Hongrie et de l'ordre suprême de l'Annonciade d'Italie, Son Conseiller intime actuel et Ministre de Sa Maison Impériale et des affaires étrangères etc. etc. et

Sa Majesté le Roi d'Italie:

l'Honorable Chevalier Quintino Sella, Chevalier Grand-Cordon de Ses ordres des S. S. Maurice et Lazare et de la couronne d'Italie, Chevalier de l'ordre civil de Savoie, Grand-Croix de l'ordre Impérial de Leopold, Député au Parlement national

Leurs Plénipotentiaires, lesquels après avoir produit leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme se sont mis d'accord sur les stipulations suivantes:

Article I.

Un contrat réglant les conditions de rachat du réseau des chemins de fer de la Haute-Italie a été signé à Bâle le 17 novembre 1875 et un contrat additionnel à Vienne le 25 février 1876 entre le Gouvernement italien d'une part et la Société des chemins de fer sud-autrichiens, lombards et central-italiens de l'autre.

La dite Société, aux termes de l'article 33 du contrat de Bâle a demandé et obtenu l'approbation de ces contrats, par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi, pour ce qui le concerne.

Les deux contrats sont annexés au présent traité.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent en conséquence d'un commun accord que, dès que les stipulations relatives au rachat du réseau de la Haute-Italie seront entrées en vigueur, il aura été pleinement satisfait aux dispositions de l'article XII §. 1 du traité du paix et

gospoda grofa Julija Andrassy de Csik-Szent-Király in Krasna Gorka, granda španskega I. razreda, velikokrižnika ogerskega reda Sv. Stefana in visokega italijanskega Annunciatinega reda, Svojega pravega skrivnega svetovavca in ministra cesarske hiše in vnanjih reči itd. in

Njegovo Veličanstvo kralj italijski:

prečestitega viteza Kvintina Sella, velikokrižnika redov sv. Mauriceja in Lazarja in italijanske krone, viteza civilnega reda Savojskega, velikokrižnika cesarskega Leopoldovega reda, poslanca narodnega parlamenta,

katera sta, pokazavši eden drugemu vsak svoje v dobri in pravšni obliki najdeno pooblastilo, dogovorilana naslednje člene:

Člen I.

Po italijanski vladi z ene in [družbi južno-avstrijskih, lombardskih in srednje-italijanskih železnic z drugi strani bila je pogodba, uravnujoča uveto kupnji gornje - italijanskega železnocestnega omrežja sklenjena v Bazileji dne 17. novembra 1875, a na Dunaji dodatna pogodba dne 25. februarja 1876.

Imenovana družba je po členu 33 Bazilejske pogodbe od vlade Njegovoga Veličanstva cesarja in kralja, kolikor je v tem vdeležena, zahtevala in izprosila odobrenje teh pogodb.

Obe pogodbi sta priloženi k pričujoči pogodbi.

Visoka pogodnika priznavata po vkupni domembi, da bode, brž kakor določila tičoča se kupnje gornje-italijanskega železnocestnega omrežja v moč pridejo, popolnem zadovoljeno temu, kar člen XII §. 1 pogodbe mirú in prijateljstva sklenjene na Dunaji dne

d'amitié signé à Vienne le 3 octobre 1866 entre Sa Majesté l'Empereur et Roi et Sa Majesté le Roi d'Italie.

3. oktobra 1866 med Njegovim Veličanstvom cesarjem in kraljem in Njegovim Veličanstvom kraljem italijским ukazuje.

Article II.

Les Hautes Parties contractantes déclarent en même temps qu'avec l'entrée en vigueur des contrats de Bâle et de Vienne la séparation des deux réseaux austro-hongrois et italien sera complète et que toutes les questions prévues aux articles X §. 5, XI et XII §. 2 du traité de paix signé à Vienne le 3 octobre 1866 seront définitivement réglées pour ce qui regarde les rapports mutuels entre ces deux réseaux.

Člen II.

Visoka pogodnika izrekujeta obenem, da bode s tem, ko prideta v moč pogodbi Bazilejska in pa Dunajska, ločitev avstro-ogerskega omrežja od italijanskega popolna, in da bodo dokončno uravnana vsa vprašanja, namaknjena v členih X §. 5, XI in XII §. 2 pogodbe miru sklenjene na Dunaji dne 3. oktobra 1866 kolikor se tiče vzajemnih odnošajev tega obojega omrežja.

Article III.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à favoriser dans leurs territoires respectifs l'établissement de voies ferrées devant servir à relier directement entre eux les réseaux austro-hongrois et italien, à condition toutefois que les lignes à concéder ne grèvent d'aucune façon les finances de l'État.

Člen III.

Visoka pogodnika zavezujeta se vzajemno, pogodovati vsak na svojem ozemlju napravo železnic, služočih v neposredstveno zvezo med avstro-ogerskim in italijanskim omrežjem, vendar pod tem uvetom, da proge dopustiti se imajoče ne bodo nikakor težile državnih financ.

Il est bien entendu qu'on se réserve de déterminer d'un commun accord le tracé général ainsi que les points de jonction de ces lignes.

Dogovorjeno je, pridržati si, da se občno zaklinjenje in pa stikališča teh prog po vkupni domembi določijo.

Article IV.

Le présent traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes et les ratifications en seront échangées dans le plus bref délai possible.

Člen IV.

Pričujočo pogodbo visoka pogodnika pritrdita in pritrdili se izmenjata, brž kakor se bode moglo.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé le sceau de leurs armes.

V dokaz tega sta jo dotična pooblaščenca podpisala in podpečatila.

Fait à Vienne en double expédition le vingt-neuf février de l'an de grâce mil huit cent soixante seize.

Tako storjeno na Dunaji, v dvojni izdatbi, devet in dvajsetega dne februarja meseca v letu Gospodovem tisoč osem sto sedemdeset šestem.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) **Andrássy** s. r.

(L. S.) **Quintino Sella** m. p.

(L. S.) **Quintino Sella** s. r.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus. Verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Laxenburg die undecima mensis Augusti anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium :

Josephus liber baro a Schwegel m. p.

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

I z r e c i l o

od 13. avgusta 1876 k državni pogodbi sklenjeni dne 29. februarja 1876 med Avstro-Ogerskim in Italijo o ločitvi obojstranskega železnocestnega omrežja.

Izvirna beseda.

Au moment de procéder é l'échange des ratifications du traité conclu à Vienne le 29 février 1876 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les soussignés Jules Comte Andrássy, Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères e'présentant le Gouvernement Il et Rl. d'Autriche-Hongrie et Comte Charles Robilant, Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie, représentant le Gouvernement Royal d'Italie, à ce dûment autorisés, déclarent ce qui suit :

Un compromis ayant été conclu à Paris le 11 juin 1876 entre Monsieur le Commandeur Correnti, au nom du Gouvernement Royal d'Italie et le Baron Alphonse de Rothschild, au nom de la

Prevod.

Namenjena stopiti k izmenji pritrdil državne pogodbe sklenjene na Dunaji dne 29. februarja 1876 med Avstro-Ogerskim in Italijo, dajeta podpisana :

Grof Julij Andrássy, minister cesarske hiše in vnanjih reči, zastopaje c. in kr. avstro-ogersko vlado, in

Grof Karol Robilant, poročnik Njegovega Veličanstva kralja italijskega, zastopaje kraljevsko italijansko vlado, na podlogi pooblastil v to prejetih od sebe naslednje izrecilo :

Ker je bil v Parizu dne 11. junija 1876 med gospodom komturom Correnti v imenu kraljevsko-italijanske vlade in Alfonsom baronom Rothschild v imenu družbejužno-železničnesklenjen kompro-

Société du chemin de fer de la Südbahn, un contrat additionnel à celui de Bâle du 17 novembre 1875 à été signé en conséquence à Rome le 17 juin 1876 entre L. L. E. E. le Commandeur Depretis, Président du Conseil des Ministres de Sa Majesté le Roi d'Italie, et le Chevalier Zanardelli, Son Ministre des travaux publics, au nom du Gouvernement Royal d'Italie d'une part, et Monsieur Horace Landau, au nom de la dite Société de chemin de fer d'autre part.

Il est bien entendu, que ces deux documents, dont copie authentique est jointe à la présente déclaration, n'altèrent pas les dispositions essentielles des contrats de Bâle et de Vienne, des 17 novembre 1875 et 25 février 1876, et tant que ces contrats, en vertu de la déclaration*) échangée lors de la signature du traité international de Vienne, en date du 29 février 1876, auquel ils ont été annexés, forment partie intégrante de ce traité.

A la demande du Gouvernement Royal d'Italie le Gouvernement Il. et Rl. d'Autriche-Hongrie déclare par la présente, qu'il a pris acte des documents ci-annexés et qu'il a donné, pour ce qui le concerne, à la dite Société de chemin de fer Son approbation à la signature du compromis de Paris du 11 juin 1876 et du contrat additionnel en date de Rome le 17 juin 1876.

*) Tu vzklicevano izrecilo sluje od besede do besede:

Izvirna beseda.

„A la demande du Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d'Italie, le Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur et Roi s'empresse de lui déclarer que l'annexion des contrats de Bâle et de Vienne, dont il est question au § 3 de l'article I du traité de ce jour, ne se rattache qu'au paiement de l'annuité stipulée en faveur de la Société des chemins de fer sud-autrichiens, ainsi qu'aux créances de la dite Société mentionnés dans les contrats précités, une fois que ces créances seront liquidées.“

Vienne, le 29 février 1876.

Andrássy m. p.

mis, in so po le-tem Njuni ekscelenciji komtur Depretis, prezident ministerskega svetovavstva Njegovega Veličanstva kralja italijškega, in vitez Zanardelli, tega Veličanstva minister javnih del, v imenu kralj. italijanske vlade z ene, in gospod Horac Landau v imenu rečene železnocestne družbe z druge strani, v Rimu dne 17. junija 1876 podpisali dodatno pogodbo k pogodbi, sklenjeni v Bazileji dne 17. novembra 1875;

ker se dalje dogovorno priznaje, da se ti listini, kateri sta obe v avtentičnem prepisu pridjani pričujočemu izrecilu, ne dotikata bitnih določil pogodb sklenjenih v Bazileji in na Dunaji dne 17. novembra 1875 in 25. februarja 1876, kolikor sta ti pogodbi po izrecilu*), izmenjanem ob podpisovanji državne pogodbe dane na Dunaji 29. februarja 1876, obsegajoče ji kot prilogi, celokupen del te državne pogodbe,

izrekuje poželji kraljevsko-italijanske vlade c. kr. avstro-ogerska vlada s tem, da je tu pridjani listini vzela na znanje ter se svoje strani podelila odobrenje imenovani železnični družbi za podpis kompromisa Pariskega od 11. junija 1876 in dodatne pogodbe rimske od 17. junija 1876.

Prevod.

„Na prošnjo pooblaščenca Njegovega Veličanstva kralja italijškega pooblaščenec Njegovega Veličanstva cesarja in kralja izrekuje mu rad, da se v odstavku 3 člena I državne pogodbe od današnjega dne omenjena priložba pogodb Bazilejske in Dunajske tiče edino plačevanja letnine izgovorjene na korist avstrijske južno-železnične družbe in pa tirjatev imenovane družbe, ki je v omenjenih pogodbah govorjenje od njih, brž kakor bodo likvidovane.“

Na Dunaji, dne 29. februarja 1876.

Andrássy s. r.

La présente déclaration a été échangée en même temps que les instruments ratifiés du traité international du 29 février 1876 et mention en a été faite dans le procès verbal constatant l'échange des ratifications.

Fait à Vienne en double expédition le 13 août 1876.

Andrássy m. p.

Robilant m. p.

Pričujoče izrecilo je ob enem z pritrjenima listinama državne pogodbe od 29. februarja 1876 izmenjano ter je to v zapisniku konstatujočem izmenjo pritrtil pristavljeno.

Tako storjeno, v dvojnem izdatku na Dunaji, dne 13. avgusta 1876.

Andrássy s. r.

Robilant s. r.

Zgornja državna pogodba z dotičnim izrecilom vred razglašuje se ter bode veljala za kraljevine in dežele na državnem zboru zastopane.

Na Dunaji, dne 16. aprila 1876.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

